

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra En Politiker

Citation: Brandes, Edvard: "En Politiker", i Brandes, Edvard: *En Politiker*, P. G. Philipsen, 1889, s. 200. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_04-shoot-idm140632370160896/facsimile.pdf (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: En Politiker

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

»Jeg *kan* ikke sige dig det, Margrete, jeg finder det ikke passende, selv nu.«

»Jaja«, sagde hun, »saa faar du lade være. Tak for Mad da, nu gaar jeg op og hviler mig lidt inden Mødet.«

Og dermed gik hun og lod Johan sidde. Han spiste tankefuldt et Par Stykker Ostebrød.

Meget langsomt samlede Bønderne til Mødet, der var sat til Klokkeren tre, men ikke kunde begynde før Klokkeren fire.

Sindigt rullede Vognene hen imod Kroen uden Spræl og Støj, der var ingen Munterhed eller Liv i Folkene, saaledes som Johan mente at have set Aaret iforvejen, da Valgets Spænding satte Fart i Sindene. Nu kørte man i Luntetrav, drev langsomt ind i Kroen til et Glas Øl og hilste uden mange Ord paa Rigsdagsmanden. Det var iaar mere et Arbejde, der *skulde* gøres, end en Kamp, hvori man gladeligt satte al sin Kraft ind. Og til dette Indtryk af hoveriagtigt Arbejde bidrog ogsaa to Provinsreferenters Ankomst fra Egnens to Blade, der repræsenterede de to politiske Partier. De Herrer Referenter syntes begge lige kede af den lange Vej, som de havde maattet

køre for dette ikke store Mødes Skyld. Om de end ellers pligtskyldigst var uenige om alle Verdens Sager, saa forenedes de i denne Følelse.

Medens Højremanden holdt sig fjærnt fra Johan, hilste Venstremanden paa ham. Johan spurgte, om der kunde ventes mange Folk til Mødet.

»Aa, ikke saa mange«, lød Svaret, »det er jo Hverdag og Folk har travlt.«

Johan mente dog, at den skarpt tilspidsede Situation maatte forøge den allerede store Interesse.

Referenten var ikke saa overbevist:

»De maa huske, Hr. Gerner, at herovre staar man Bevægelsen mere fjærnt, og saa har man det daglige Arbejde, men naturligvis«, lagde han høfligt til, »vil Folk gjerne høre deres Rigsdagsmand.«

Og dermed satte han sig ved Siden af sin Kollega ved et lille Bord, der flyttedes ud fra Gæstestuen; thi Mødet skulde holdes i fri Luft.

Johan spejdede henad Vejene; der kom langt borte hist og her nogle Folk, der paa Afstand saa' ud som krybende Myrer. Alle gik betænksomt uden højroestet Tale, man hørte dem ikke nærme sig, man saa' dem kun, og naar de var helt nær,